

første Gang De viste Dem paa en Talerstol, og netop nu vilde De komme som den Kaldede.«

»Jeg tror, at Deres Datter paa det Punkt føler helt anderledes.«

»Jytte?«

»Ja. — Men jeg vil foreslaa, Fru Abildgaard, at vi fortsætter denne altfor alvorlige Samtale en anden Gang. De skulde jo gaa, og jeg har allerede opholdt Dem altfor længe. Nu følger jeg Dem ned til Byen.«

Han rejste sig op; men Fru Bertha blev siddende og saa i Tanker ned for sig.

»Dihmer!« sagde hun saa med Taarer i Øjnene og rakte ham forsonligt Haanden. »Gør Jytte lykkelig — og jeg skal tilgive Dem, at De svigter os, saa meget det end bedrøver mig. Vi havde netop nu saa haardt Brug for en Mand som Dem. Jeg synes, at det begynder at se saa falmet ud i vore Rækker. Men De har Ret — det skal vi ikke tale om nu. De maa heller ikke tro andet, end at jeg er glad for Dem, Dihmer. Jeg veed jo, at De vil være god og overbærende mod Jytte. Og selv faar jeg nu igen en Søn for de to, jeg mistede.«

Torben bøjede sig over hendes Haand og kyssede den bevæget. — —

Jytte laa imidlertid oppe i Moderens Seng og stirrede hen for sig med store, rolige Øjne. Hun var